

Parafiada 2016

Dnia 26 czerwca 2016 r po raz kolejny przy naszej parafii odbyła się „Parafiada” dla dzieci i młodzieży oraz wszystkich parafian. Impreza ta weszła już w stały punkt corocznych uroczystości parafii.

Inicjatorem był ks. Proboszcz Tadeusz Dec, Akcja Katolicka, Rada Parafialna oraz Oaza wraz z ks. Wikariuszem Marcinem Kapłonem. Impreza odbyła się jednak dzięki dużej ofiarności sponsorów tj. Spółdzielni Mieszkaniowej PLYTA, Cukierence U HELENKI, Kwaciarni HUBER, Moto-Fan – Robert Żero, Biuru Turystyki ALBATROS, Przedsiębiorstwu Handlowo-Usługowemu ARLE, Piekarni OCHENDUSZKO, Spółce Gazowniczej PGNiG, Euro-Cash, Hipermarketowi TESCO, Marketowi MRÓWKA, Hurtowni TRAMP, Hurtowni LILA – obuwiu i Firmie GREINPLAST, a także wspólnej pracy wielu parafian. Ideą była szeroko rozumiana integracja. Liczyła się dobra zabawa wszystkich w przyjaznej i wspaniałej rodzinnej atmosferze. Zabawa w swych założeniach miała pobudzić do czynnego udziału wszystkie obecne dzieci i dorosłych. Sprzyjała temu różnorodność przygotowanych propozycji takich jak proste prace plastyczne, zabawy ruchowe i tańce integracyjne. Głównym wodzirejem i prowadzącym był pan Rafał Maciołek, oprawę muzyczną zapewnili panowie: Piotr Szal i Marcin Maciołek. Nad całością uroczystości od strony techniczno - organizacyjnej czuwali przedstawiciele Rady Parafialnej, Akcji Katolickiej oraz młodzież Oazowa. „Wielka MRÓWKA” podczas całej imprezy częstowały słodyczkami oraz zabawiały najmłodsze dzieci. Podczas naszej „Parafiady” szczególnym zainteresowaniem cieszyły się różnorakie konkursy. Każdy mógł znaleźć coś odpowiedniego dla siebie. Dla Panów odbyły się dwie rozgrywki: „strzał w 10” oraz zawody „kto pierwszy wbije gwóźdź w kłode”, gdzie Panowie musieli wykazać się swoimi

umiejętnościami. Dzieci wraz z mamami mogły sprawdzić się m.in. w konkursie „hula hop”, „szczur”, „balony”, najlepszy portret księdza oraz wiele innych. W tej konkurencji największym zainteresowaniem cieszył się konkurs na najlepiej wykonany portret naszych księży, który wygrał ksiądz Marcin a Jego podobizna zdobyła plac przy plebani. Konkursy były przeplatane wesołymi piosenkami oraz żwawymi tańcami. Była również możliwość skosztowania pysznych wypieków przygotowanych przez panie z różnych przyparafialnych organizacji oraz innych ludzi dobrej woli. Nie zabrakło też grillowanych kiełbasek, wody, soku czy oranżady. Podczas uroczystości zebrano wolne datki, za które młodzież oazowa wyjechała na wakacyjne rekolekcje.

Punktem kulminacyjnym było nagrodzenie przez księży trzech najgorliwszych i najlepiej wypełniających swoje obowiązki ministrantów Maćka Świszcza, Michała Maciołka i Karola Kawy oraz trzy pomocne i odpowiedzialne oazowiczki Joannę Świszcz, Kamilę Leszczuch i Karolinę Bijan. Swoją obecnością zaszczycił nas misjonarz o. Bogusław Żero, który opowiedział o posłudze w Afryce i zachęcał do pracy na rzecz misji.

Wszystkim, którzy przyczynili się w jakikolwiek sposób do przygotowania „Parafiady” gorąco dziękujemy i zapraszamy do dalszej współpracy już za rok.

Dorota Bijan

Zapraszamy chłopców do Służby Liturgicznej.

Na chłopców i dziewczęta czeka Oaza.

Dorosłych zapraszamy do Akcji Katolickiej

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Jana Apostoła, ul. Przejazdowa 11, 37-700 Przemyśl
Kontakt: tel. 16 676 70 50; przekopana.przemyska.pl; e-mail: przekopana@przemyska.pl
Konto bankowe: 11 8642 1155 2015 1509 7813 0001

R. XII · nr 47 · Pismo Parafii pw. św. Jana Apostoła w Przemyślu

2 października 2016

WIELKA AKCJA DUCHOWA—MISJE ŚWIĘTE

DOŁĄCZ DO NAS!

Plan misji parafialnych
Przemyśl - Przekopana 07-12.10.2016 r.
„Tylko Boże miłosierdzie nie zawiedzie nigdy nas”

Piątek, 07.10.2016 r.

„Ty tylko mnie poprowadź”

18:00 Eucharystia z nauką ogólną

Spotkanie dla młodzieży gimnazjalnej i młodzieży starszej

Sobota, 08.10.2016 r.

„Miej miłosierdzie dla nas”

9:00 Msza św. z nauką i sakramentem dla chorych

17:00 **Procesja na cmentarz** z modlitwami za zmarłych

18:00 Eucharystia z nauką ogólną

Niedziela, 09.10.2016 r.

„Jezusie Mistrzu ulituj się nad nami”

Eucharystia z nauką ogólną

Msze św. jak w każdą niedzielę, tj. 7:30; 9:30; 11:00 i 18:00

Poniedziałek, 10.10.2016 r.

„W kruszynie chleba Panie jesteś...”

16:45 **Nabożeństwo dla dzieci** połączone z rozdaniem różańców dla dzieci pierwszokomunijnych

18:00 Eucharystia z nauką ogólną

Spotkanie dla rodziców i małżonków

Wtorek, 11.10.2016 r.

„Panie przebacz nam, Ojciec zapomnij nam”

16:00 – 18:00 Spowiedź

18:00 Eucharystia z nauką ogólną

20:45 Apel Jasnogórski

Środa, 12.10.2016 r.

„Maryjo Tyś naszą nadzieją...”

17:00 Droga Krzyżowa ulicami parafii

18:00 Eucharystia na zakończenie misji parafialnych

ODNOWIMY PARAFIĘ?

W roku bieżącym, przed naszą parafią stało ważne zadanie, jakim było odnowienie kościoła. Przez okres około czterech miesięcy podejmowane były prace remontowe, mające na celu upiększenie wnętrza świątyni, gdzie gromadzimy się na spotkanie z Bogiem. Wszyscy czekaliśmy ukończenia prac, które obejmowały osuszenie i zabezpieczenie fundamentów, wraz z drenażem, naprawienie uszkodzonego cokołu i schodów wejściowych do kościoła. Poza działaniami mającymi na celu zewnętrzne mury świątyni, ogrom prac został wykonany wewnątrz. Zostały naprawione tynki wewnętrzne, które okazały się gorszej jakości niż początkowo się spodziewano. Zmieniono instalację gazową—wraz z wymianą pieca, elektryczną, nagłośnieniową i przygotowano łącza do wyświetlacza cyfrowego. Ostatecznie mury wewnętrzne zostały odmalowane. Na szczegółowe wyjaśnienie remontów przyjdzie czas, gdyż...

Po renowacji budynku kościoła przychodzi czas na odnowienie wnętrza wspólnoty Kościoła, którą wszyscy stanowimy. Doskonałą okazją ożywienia wiary są misje parafialne, jakie będziemy przeżywać w dniach od 7 do 12 października 2016 r.

Misje święte to czas spotkania z żywym Chrystusem, naszym Zbawicielem, który dokonuje się najpełniej poprzez sakramenty święte przyjmowane z głęboką wiarą i umocnione słowem Bożym, które w tym czasie obficie będzie skierowane przez samego Boga za pośrednictwem Misjonarzy: Ks. Jacka Michno i Ks. Romana Lorensa.

Do dobrego i owocnego przeżycia tego szczególnego czasu nie wystarczy jedynie świadomość że odbywają się Misje, czy nawet gorąca zachęta duszpasterzy. Potrzebna jest Twoja, droga Sostro i drogi Bracie w Chrystusie, obecność i zaangażowanie! Dlatego zechciej przyjąć zaproszenie i rozważyć Twój osobisty udział w tym wyjątkowym wydarzeniu religijnym.

Dzieło misji parafialnych to nasz wspólny dzieło tak jak odnowienie naszego kościoła. Jednak od każdego indywidualnie zależy błogosławiony owoc świętego czasu łaski.

Spróbujmy zatem podjąć trud oddalenia od siebie tego, co może przeszkodzić w spotkaniu z bogiem lub bardzo i utrudnić. Może warto pomyśleć o tym, jak zagospodarować czas, by go nie zabrakło podczas misyjnych dni? Co zrobić, by nie tylko samemu, ale z całą rodziną gorliwie skorzystać z tego wielkiego czasu łaski? W jaki sposób zaplanować swoje obowiązki, by w ostatniej chwili nie stały się przeszkodą w przeżywaniu tego wielkiego Bożego daru, jakim są misje parafialne. Jako ludzie przeżywający swoją wiarę w sposób świadomy, zadbajmy również o to, aby razem z nami mogli przybyć inni: znajomi, sąsiedzi, ludzie chorzy i zagubieni, jednym słowem — wszyscy po-

trzebujący pociechy i zbawienia.

Misje Święte to czas szczególnego działania Ducha świętego; to spotkanie z żywym Chrystusem, które chcę być dla każdego z nas Drogą, Prawdą i Życiem.

Do jak najlepszego przeżycia tego wydarzenia zachęca nas mocno i serdecznie doświadczenie minionych pokoleń, pouczając, że to przeżycie dokonuje się przez uczynienie bilansu chrześcijańskiego zaangażowania, odnowę życia religijno-moralnego i radosne spojrzenie w przyszłość, po wcześniejszym oczyszczeniu własnego sumienia w źródle Bożego miłosierdzia.

Łatwo domyślić się, że wśród nas są i tacy, którzy uważają, że Bóg, Kościół i ten święty czas Misji nie są to im do niczego potrzebne. Ich też ogarniamy modlitwą, ale nie możemy pozostać obojętni wobec ich obojętności. Postarajmy się, nawet podczas przygodnego spotkania zachęcić ich do włączenia się we wspólnotę ludzi słuchających Dobrej Nowiny o Bożym Miłosierdziu, abyśmy wszyscy odnowili swoją chrześcijańską tożsamość. Pokonajmy w sobie strach mówienia o Misjach, a innym pomóżmy przełamać wstyd i nieśmiałość pójścia do kościoła po być może długim okresie zaniedbania praktyk religijnych.

„Bóg tak umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J3,16). Bóg kocha! Bóg jest miłością i miłosierdziem! Dlatego pragnie, aby wszyscy się o tym dowiedzieli, uwierzyli w to i tą prawdą żyli.

Moi Drodzy Parafianie przyjmijcie zaproszenie do udziału w darze łaski i odnowy wiary. Niech Chrystus Słowo zamieszka w naszych sercach jak zamieszkał w niepokalanym łonie swojej Matki. Niech Boża Rodzicielka wstawia się z nami i uczy zaufania Bogu i posłuszeństwa wiary. Zapoznajmy się z planem misyjnych spotkań i dołożmy wszelkich starań, aby okazać hojność Bogu, który jeszcze hojnej nas obdaruje!

Ks. Proboszcz

Uwierz

Uwierz, że wszystko może być inaczej

że świat może być inny

że więcej może być dobroci

uśmiechu, radości, wesela...

mniej bólu, łez, żałoby...

że dużo można zmienić,

na lepsze — bardziej ludzkie

nie potrzebny jest Tytan

ani król Salomon

ani wróżka Saba

ani prorok Jonasz

po co tylu mędrców, sifaczy, proroków

kiedy tyle przecież zależy od ciebie

uwierz?!

Zbigniew Szczębara

Działalność duszpasterska ks. dra Józefa Sroki (c.d.)

Po wybudowaniu plebanii ks. Józef Sroka zachęcił parafian do budowy kaplicy cmentarnej, dzięki której można było sprostać wymogom sanitarnym. Kolejną inwestycją było malowanie polichromii kościoła. Kryzys lat osiem-

dziesiątych oraz pewne zmęczenie wiernych dotychczasowymi wydatkami sprawiły, że w sprawozdaniu odczytanym parafianom w sylwestrowy wieczór 1987 r. proboszcz podzielił się informacją o ciężącym długi. Mobilizacja wszystkich, którym leżało na sercu dobro świątyni sprawiła jednak, że zobowiązania finansowe szybko zostały spłacone. Prace na rzecz parafii zostały dostrzeżone przez władze kościelne, stąd też proboszcz 5 grudnia 1989 r. otrzymał nominację na gremialnego kanonika kapituły katedralnej. W pamięci parafian zachował się jego życzliwy, serdeczny i bezpośredni sposób w relacjach z ludźmi, stąd też kapłan ten wzbudzał ich sympatię. Wypełniając obowiązki duszpasterskie ks. J. Sroka prowadził również wykłady w seminarium, a przez ostatnie 5 lat pobytu na Przekopanej był diecezjalnym dyrektorem do spraw misji.

Od dnia 2 sierpnia 1992 r. przestał pełnić funkcję proboszcza na Przekopanej. W protokole posiedzenia Rady Duszpasterskiej przy parafii Św. Jana Ewangelisty w Przemyślu dnia 20 sierpnia 1992 r. możemy przeczytać następującą notatkę: „Na ręce Rady Duszpasterskiej Ksiądz Proboszcz wyraził swoją ogromną wdzięczność tym wszystkim parafianom, którzy do dziś stanowią wielkie bogactwo tej parafii. Jest to około 80 rodzin, na które zawsze można liczyć i dzięki którym w ciągu 16 lat zrobiono bardzo wiele (centralne ogrzewanie w kościele i plebanii, powiększenie zakrystii, wybudowanie kotłowni, kaplicy cmentarnej, malowanie kościoła oraz ogromne dzieło, jakim jest plebania parafialna)”.

Po opuszczeniu Przekopanej ks. J. Sroka zamieszkał w Domu Księży profesorów przy ul. Popieluszki w Przemyślu. Dzięki temu mógł z większym zaangażowaniem oddać się pracy naukowej i dydaktycznej (w seminarium przemy-

skim i rzeszowskim). Prawie całe swoje kapłańskie życie służył także pomocą w Sądzie Biskupim. Swoimi doświadczeniami duszpasterskimi mógł się dzielić raz w miesiącu z młodymi kapłanami, za których formację pastoralną był odpowiedzialny w diecezji w latach 1995 – 2000. W miesiącach wakacyjnych z posługą wyjeżdżał również poza granice Polski. Autor artykułu był świadkiem opowieści Profesora na temat jego pracy duszpasterskiej w Austrii. Ksiądz J. Sroka opowiadał: „Poproszono mnie kiedyś o zastępstwo na pewnej austriackiej parafii. Zazwyczaj potrzebowale 2 – 3 dni, aby «odświeżyć sobie język», ale znajomy ksiądz uspokajał mnie, że nie będę miał zbyt wiele kontaktów duszpasterskich. Pierwszego dnia usiadłem do konfesjonalu, a znając tamtejsze realia nie liczyłem na wielki napływ penitentów. Ku mojemu zdziwieniu zaczęło jednak przychodzić coraz więcej osób, a moja posługa trwała kilka godzin. Gdy w końcu rozgrzeszyłem ostatniego wiernego, wówczas zapytałem «co się stało, że jest was dziś tak wielu?». W odpowiedzi usłyszałem: «bo dowiedzieliśmy się, że ma przyjechać ksiądz z Polski»”.

Do końca swojego życia był aktywny na różnych polach eklezjalnych, ale pod koniec życia coraz bardziej dokuczala mu postępująca choroba, choć starał się nie uzewnętrzniać swojego cierpienia. Jego siostra wspominała: „Nigdy nie mówił, że jest chory. Nigdy się nie skarżył, zapytany o zdrowie mówił, że wszystko dobrze. Jak w lipcu 2000 r. był w szpitalu nie pozwolił zawiadomić rodziny, aby jej nie martwić”.

Zmarł 8 maja 2004 r. 12 maja uroczystości żałobne pod przewodnictwem abpa Józefa Michalika odbyły się w przemyskiej katedrze, a po południu pożegnała swojego rodaka rodzina Kraczkowa, gdzie mszę koncelebrował bp Adam Szal, ordynariusz rzeszowski bp Kazimierz Górny oraz około 200 kapłanów. W swoim testamencie dawny Proboszcz nie zapomniał o parafii na Przekopanej, przekazując na jej konto pewną kwotę pieniędzy, która wraz z ofiarami wiernych pozwoliła nabyć nowe drzwi do kościoła.

W Kraczkowej obok kaplicy na cmentarzu znajduje się nagrobek ks. J. Sroki, a na nim motto św. Teresy od Dzieciątka Jezus: „Ja nie umieram, wstępuję w życie”. Ufamy głęboko, że po tamtej stronie życia Ksiądz Proboszcz nadal czuwa nad swoją parafią i wspiera nas na drodze do wieczności.

Koniec

Ks. Marcin Kapłon